

Kävelen kouluun. Oli viimeinen koulupäivä ja lukio olisi osaltani ohi. Oli kulunut viikko Jackin ja minun ihanasta illasta, enkä ollut kuullut hänestä mitään. Kävelen koulun ovista sisään, korkokenkäni kopisevat lattiaa vasten. Minulla on päälläni violetti mekko, ja tukassani on tekokukkaseppele. Haen Annikaa katseellani kunnes katseeni pysähtyy yhteen pariin joka suutelee. Jack ja joku tyttö. Katson heitä. Tuo ei voi olla Jack. Ei voi olla. Jack huomaa minut ja sanoo jotain tytölle. Tyttö hymyilee ja lähtee. Jack kävelee minua kohti ja lähden juoksemaan. En halua puhua hänelle juuri nyt mitään. Kompastun korkokengilläni ja kompuroin tyttöjen vessaan. Sulkeudun sinne ja purskahdan itkuun. Olinko vain joku säätö? Hetken ajan tyytymys. Mielessäni pyörii kysymys. Miksi kaikki suhteeni epäonnistuvat? Huokaisen ja putsaan meikkini jotka ovat levinneet pitkin kasvojani. Korjaan ne, astun ovesta ulos kuin mitään ei olisi tapahtunut. Lähden kohti luokkaa, jossa kaikki muut jo ovat. - Missä sä olit? Annie kysyy. En ehdi vastata kun opettaja käsklee kaikki liikuntasaliin. Lähdemme sinne lukiolaisryöppynä. Iänikuisten puheitten jälkeen laulamme suvivirren ja lähdemme takaisin luokkiin. Saamme ruusun ja todistuksen jonka jälkeen saamme lähteä. Kun olemme pihalla Annie katsoo minua kysyvästi. Huokaan. - Näin Jackin suutelevan toista tyttöä. Ihan kuin se meidän juttu ei olisi mitään, sanon ja kohautan olkiani. - Ehkä mä tulkitsin sen suudelman väärin, huokaan ja kyyneleet tulvahtavat silmiini. - No lähde mun kans koulunpäättymis bileisiin, Annie sanoo. Nyökkään ja lähdemme meille. Bileissä on kova melu. Siellä on varmaan kaikki lukiolaiset. Jotkut hyppivät pöydillä ja juovat jotain epämääräistä. Täytän pian kahdeksantoista mutten ole juonut mitään siideriä väkevämpää. Otamme boolia lasilliset. Hengähdän. Jack kävelee ovesta sisään sen tytön kanssa. En kestä tätä, ajattelen ja lähden ulos. Annie juttelee Viljamin kanssa jossain. Menen istumaan portaille ja juon boolia. Kyyneleet tulvahtavat silmiini. Haen lisää ja lisää boolia ja huomaan olevani aivan humalassa. En näe kunnolla eteeni ja kaadun portaille. Joku poika tulee auttamaan minua. Hetkinen. Se on Jack. Voihkaisen ja nousen ylös. Päätän lähteä. Riuhtaisen itseni Jackin otteesta ja soitan taksin. Nousen taksiin ja kerron osoitteeni. Päästyäni kotiin minua oksettaa. Juoksen vessanpöntölle ja oksennan. Haen buranaa ja lösähdän sängylle. Herään aamulla puhelimeni värinään ja voihtaisten vastaan. - Mhm. Haloo, vastaan. - Pääsitkö kotiin? Kuulen Jackin äänen. Lyön välittömästi luurin korvaan. En halua enää ikinä kuulla hänestä. Tai ehkä joskus. Mutten nyt.